

Motion till riksdagen

1988/89:Ju503

av Sinikka Bohlin m.fl. (s)

Kriminalvårdens linjeorganisation

Som ett led i strävan att rationalisera den statliga verksamheten har även inom kriminalvården inletts en decentraliseringsprocess för att uppnå större effektivitet och bättre resursutnyttjande. En intern utredning om organisationsformerna för fältet, "Ny linjeorganisation", är slutförd. En annan som avslutas under våren berör bl.a. möjligheterna att föra ut tjänster och funktioner från kriminalvårdsstyrelsen till de regionala och lokala myndigheterna.

"Ny linjeorganisation" var på remiss i verket under sommaren 1988 och ledde fram till ett förslag från kriminalvårdsstyrelsen i september. I detta sammanhang diskuterades några frågeställningar.

Antal regioner

Det har slagits fast att en minskning från tolv till sex regioner är angelägen utifrån faktorer som slagkraft, effektivitet och anstaltstäthet.

Den geografiska indelningen

Har avgjorts med hänsyn till sammanhållna länsgränser, rimliga reseförhållanden och möjligheterna att placera fängelsedömda på lämpligaste anstalt.

Kansliort

Vid förslag om kansliort har beaktats närhet till högskola, hänsyn till tidigare regionalpolitiska åtgärder och kommunikationsförhållanden mellan kansli och lokala enheter.

I utredningens huvudförslag sammanförs nuvarande Gävle- och Uppsala-regionerna (X, W, U och C län). Uppsala ansågs vara lämpligaste kansliort. I Gävleregionens remissvar hävdades att kriteriet "närhet till högskola" inte var övertygande och uppenbarligen inte varit utslagsgivande vid val av kansliort i andra regioner. De regionalpolitiska hänsynen talade helt naturligt och otvetydigt för Gävle och beträffande reseavstånd vore Gävle ett naturligt centrum för regionen.

I kriminalvårdsstyrelsens slutliga skrivelse till regeringen ändras förutsättningarna för W och X län radikalt. Hela Norrland görs till en region med kansli i Härnösand och Dalarna överförs till Mellansverige. Några skäl till den förändrade inställningen redovisades inte. Det senaste förslaget med de enorma avstånden i Norrland kommer att kraftigt begränsa de viktiga

personliga kontakterna mellan regionledningen och dem som arbetar direkt på fältet. Särskilt Gästrikland hamnar helt på undantag genom sin naturliga anknötning till Svealand.

Den regionala organisationen bör enligt kriminalvårdsreformens intentioner ha den utgångspunkten att bygga upp närmare kontakter mellan regionledningen och enheter för att regionledningen skall kunna föra ut kriminalvården i samhället och handha utveckling av nödvändiga samarbetsformer med andra samhällsorgan. Alltför stora regionala organisationer utgör härvidlag snarast ett hinder. Vid en jämförelse mellan de alternativa förslag som framlagts i organisationsfrågan gagnas kriminalvården i allmänhet och den i Gävleborg i synnerhet bäst av ett genomförande som anknöt till utredningens huvudförslag. Sakligt sett talar mycket tydliga regionalpolitiska skäl för att regionkansliet i så fall förläggs till Gävle. Ur verksamhets-synpunkt är Gävle ett lika gott alternativ som Uppsala. En ren Norrlandsregion bedöms som oformlig och helt olämplig ur nämnda aspekter.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om kriminalvårdens nya linjeorganisation med en kansliort i Gävle.

Stockholm den 18 januari 1989

Sinikka Bohlin (s)

Olle Östrand (s)

Axel Andersson (s)

Iris Mårtensson (s)

Karl Hagström (s)